

КЪРВАВА КОШУЛЯ ¹⁾

I

Б

ъ Българскѫ ми ѫлетъ землѧ
Има малко градче:
То ѹе легнало въ полянѫ:
Име нему Прилепъ.
Прилепъ — То ѹе име славно,
Тамо ѹе живѣялъ
Нѣкога си краль ны Марко,
Въ него ѹе царувалъ.
Е царувалъ, ѹе воювалъ,
Съ Власы, Кара-Власы,
Българскѫ ѹе бранилъ землѧ,
Роду си помагалъ.
Доръ ѹе былъ живъ краль ны Марко,
Земля была мирна,
Не глобехъ нея Турцы
Не газехъ нея.
Не рачилъ ѹе мърсныи Турчинъ
Кѫщи ны да газитъ,
Онъ не можеше да любитъ
Български дѣвойки,
Не ѹе могътъ да ги турчитъ,
Въ свой харемъ да държитъ,
Да не могътъ да излезатъ
Изъ подъ тежокъ затворъ,
Да не видятъ свѣтъ ми Божій
Ни па сълице ясно.....
И одавна то ѹе было
У настъ въ Българії,
Въ одавнено старо време,
Старо, али славно.